

عنوان مقاله:

اثر روانشناصی مثبت نگربری پیشرفت تحصیلی با توجه به عوامل تاثیرگذار برآدیدگیری (ناگویی هیجانی، فرسودگی تحصیلی، خودکارآمدی)

محل انتشار:

نهمین همایش ملی تازه‌های روانشناصی مثبت (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده‌گان:

راحیل حسینی نژاد تختی - لیسانس تاریخ، معلم پایه ششم آموزش و پرورش ناحیه ۱ بندر عباس، مدرسه ارمغان دانش

عاطفه جعفری - لیسانس علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی، معلم پایه ششم آموزش و پرورش ناحیه ۱ بندر عباس، مدرسه ارمغان دانش

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر آموزش تاب آوری بر کاهش فرسودگی تحصیلی دانش آموزان، خود کارآمدی فرسودگی تحصیلی، بی انگیزگی به تحصیل انجام گرفته است. ظرفیت بازگشتن از دشواری پایدار و ادامه دار و توانایی در ترمیم خویشتن است. به این منظور به توصیف وابتدا به تعاریف می پردازیم. ۱- تاب آوری یعنی اینکه فرد بتواند قوام و سلامت روانشناصی خود را در مواجهه با سختی ها حفظ کند. تاب آوری نوعی ویژگی است که از فردی به فردی متفاوت است و می تواند به مرور زمان رشد کند یا کاهش یابد و براساس خوداصلاح گری فکری و عملی انسان، در روند آزمون و خطای زندگی شکل می گیرد. تاب آوری پدیده ای صوفا ذاتی نیست. تاب آوری حاصل تعامل ویژگی های شخصیتی فرد و محیط است و از طریق آموزش، یادگیری، تمرین و تجربه حاصل می شود. مفهوم تاب آوری از روانشناصی مثبت گرایه مفاهیم روانشناصی افزوده شده است. مارتین سلیگمن بنیان گذار روانشناصی مثبت گرامی گوید بدینین میراث نامطلوب والدین برای فرزندان است. تاب آوری گذر از بحران را پشتیبانی و به موفقیت کمک می کند. یعنی دستیابی به موفقیت بدون تاب آوری ممکن نیست و تاب آوری مقدم است بر هر موفقیتی. همین تعریف کوتاه نشان می دهد که تعاریف غیرشخصی موجود از تاب آوری که آن را حمل بر صبر و تحمل شرایط می کند، اشتباه است. با این اوصاف تاب آوری نه تنها افزایش قدرت تحمل و سارگاری فرد در برخورد با مشکل، بلکه مهم تر از آن حفظ سلامت روانی و حتی ارتقای آن است. تاب آوری افراد را توانمند می سازد تا با دشواری ها و ناملایمات زندگی و شغلی رو به رو شوند، آسیب کمتری بینند و حتی از این موقعيت ها برای شکوفایی و رشد شخصیت خود استفاده کنند. تاب آوری از میزان ظرفیت هر شخص در تحمل مسائل کوئنگون در جامعه صحبت می کند. با احیای مهربانی و سازش در جامعه می توانیم به توسعه و تقویت تاب آوری در دنیای امروز پردازیم. ۲- خودکارآمدی به اعتماد فرد به توانایی خود برای تکمیل یک کار یا رسیدن به یک هدف اشاره دارد. این مفهوم در ابتداء توسط آبرت بندورا (۱۹۷۷) یک روانشناص کانادایی-آمریکایی و استاد دانشگاه استنفورد ابداع شد. این مفهوم در این مورد به کار می رود که بخواهیم تصویر فرد را نسبت به خودش درباره میزان توانایی فرد در هنگام مقابله با مشکلات احتمالی سنجیم؛ به بیان ساده تر، خودکارآمدی عبارت است از باور فرد به توانایی خود برای موفقیت در یک هدف از خاص. بندورا مسئول آشکارکردن این اصطلاح بود؛ اما روانشناص خود کارآمدی را از منظرهای مختلفی مورد مطالعه قرار داده اند. ۳- فرسودگی تحصیلی حالتی است که در آن دانش آمور دچار خستگی از مطالعه کردن دروس، بی علاقه شدن به مطالعه درسی و عدم پیشرفت تحصیلی یا پیشرفت سیار کم می شوید. فرسودگی تحصیلی زمانی اتفاق می افتد که احساس فشار بیش از حد می کند. این حس سبب می شود که فرد دچار استرس شود و با ادامه داشتن این استرس، دانش آموزان انگیزه و علاقه‌ی خود را به درس خواندن و انجام تکالیف تان از دست می دهد. در نتیجه عملکرد تحصیلی پائین می آید و دچار حس نا امیدی و ناتوانی و بیمیلی به درس ...

کلمات کلیدی:

تاب آوری- روانشناصی مثبت نگر- دانش آموز- خود کار آمدی- فرسودگی تحصیلی- ناگویی هیجانی- بی انگیزگی به تحصیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1641376>

